

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Mgr. J.**, bytom R., proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Poprade**, Partizánska č. 690/87, Poprad, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 2010/469/2397-RV zo dňa 14.09.2010, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Sp/1/2011-23 zo dňa 13.12.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa **o d m i e t a .**

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom č. k. 5Sp/1/2011-23 zo dňa 13.12.2011 zrušil rozhodnutie odporcu č. 2010/469/2397-RV zo dňa 14.09.2010, vec mu vrátil na ďalšie konanie a navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania v sume 46,52 Eur. V odôvodnení uviedol, že rozhodnutie odporcu zrušil pre nedostatočné zistenie skutkového stavu, ako aj pre jeho nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť.

Navrhovateľ sa proti rozsudku krajského súdu odvolal podaním zo dňa 07.03.2012, ktoré bolo krajskému súdu doručené prostredníctvom poštovej prepravy dňa 12.03.2012. V odvolaní uviedol, že žiada „vec riešiť v súlade s materiálnou pravdou a dotknutými

zákonmi“ a pri potvrdení rozsudku žiada „detailne citovať právnu oporu umožňujúcu konať namietané“.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril prípisom zo dňa 26.03.2012, v ktorom uviedol, že s napadnutým rozsudkom krajského súdu súhlasí a navrhuje ho potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v platnom znení (ďalej len „O. s. p.“) a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

V posudzovanom prípade išlo o otázku subjektívnej legitímácie na podanie odvolania.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. môže účastník napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. To však neznamená, že každý účastník konania je oprávnený na podanie odvolania; odporovalo by to totiž funkcii a povahe odvolania ako riadneho opravného prostriedku, ktorý dáva zákon účastníkovi konania na to, aby sa mohol domôcť nápravy, ak mu bola rozsudkom súdu prvého stupňa spôsobená ujma na jeho právach.

Či k takejto ujme naozaj došlo sa neposudzuje abstraktne, ale konkrétne – vo vzťahu k návrhu vo veci samej, ktorý účastník predložil v konaní pred súdom prvého stupňa. Tento návrh bol základom rozhodnutia súdu prvého stupňa a iba z neho možno vychádzať pri , či je odvolateľ oprávnený domáhať sa nápravy a nie zo subjektívneho presvedčenia účastníka konania o dôsledkoch, vyplývajúcich pre neho z rozhodnutia súdu prvého stupňa. Ak teda súd prvého stupňa odvolateľovmu návrhu vyhovel v plnom rozsahu, nemôže sa tento cítiť rozhodnutím súdu poškodený a nie je preto ani oprávnený sa proti nemu odvolať.

Rovnako to bolo aj v posudzovanom prípade – odvolateľ, ako navrhovateľ v konaní pred prvostupňovým súdom, navrhoval v podanom opravnom prostriedku, aby krajský súd „zaviazal žalovanú stranu vydať nové rozhodnutie v súlade so zákonom“. Krajský súd rozsudkom č. k. 5Sp/1/2011-23 zo dňa 13.12.2011 preskúmané rozhodnutie odporcu zrušil podľa § 250q ods. 2 O. s. p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že úlohou odporcu v ďalšom konaní bude rešpektujúc základné zásady správneho konania doplniť dokazovanie

v naznačenom smere a vydať rozhodnutie, ktoré bude náležite odôvodnené v zmysle § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok).

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 O. s. p. odvolanie navrhovateľa, ako podané neoprávnenou osobou, odmietol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. mája 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková